

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt tirsdag den 19. april 2016

Sag 234/2015

TDC A/S

(advokat Morten Schwartz Nielsen)

mod

A

(selv)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Fogedretten i Holbæk den 17. marts 2015 og af Østre Landsrets 9. afdeling den 29. april 2015.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Lars Hjortnæs, Oliver Talevski og Jan Schans Christensen.

Påstande

Kærende, TDC A/S, har principalt nedlagt påstand om hjemvisning til fornyet behandling, således at TDC skal tillades at opkræve 53 kr. som led i fastsættelse af sagens omkostninger ud over udenretlige inddrivelsesomkostninger. TDC har subsidiært nedlagt påstand om hjemvisning til fornyet behandling.

Indkærede, A, har ikke udtalt sig vedrørende kæren.

Landsretten har ved sagens fremsendelse henholdt sig til den truffe afgørelse.

Anbringender

TDC har til støtte for den principale påstand navnlig anført, at fogedretten ikke var berettiget til at afvise betalingspåkravet. TDC har ret til at kræve særskilt betaling for adressesøgnings-

gebyret på 53 kr. Gebyret er ikke omfattet af de begrænsninger, der er fastsat i bilag 1 til inkassobekendtgørelsen vedrørende størrelsen af et rimeligt salær ved fremmedinkasso. Højesterets dom gengivet i UfR 2013.2941 udelukker ikke, at en udgift til adressesøgning kan opkræves særskilt, hvis skyldneren har adressebeskyttelse, og adressesøgningen er nødvendig grundet lovgivningsmæssige forpligtelser, eller hvis der foreligger betalingsmisligholdelse. Adressesøgningsgebyret er rimeligt og relevant, og det er udtryk for det faktiske udlæg, som har været nødvendiggjort grundet skyldnerens forhold.

TDC har til støtte for den subsidiære påstand navnlig anført, at fogedretten ikke havde hjemmel til at afvise betalingspåkravet, selv om særskilt opkrævning af gebyret på 53 kr. ikke er berettiget, således at gebyret er omfattet af de begrænsninger, der er fastsat i bilag 1 til inkassobekendtgørelsen. Fogedretten skal efter retsplejelovens § 477 c, stk. 4, træffe afgørelse om betaling af sagsomkostninger og giver betalingspåkravet påtegning herom. Ved fastsættelsen af sagsomkostninger (rekvirentens salær) kan fogedretten fratække gebyret på 53 kr., hvis gebyret ikke kan kræves særskilt betalt.

Supplerende sagsfremstilling

Det fremgår af betalingspåkravet (den udfyldte blanket), at TDC har medtaget et beløb på 53 kr. i rubrik 4 under ”Andre omkostninger” i feltet ”Eventuelle udenretlige omkostninger”.

I sagsfremstillingen (rubrik 5) er anført ”Gebyr for adressesøgning, i alt 53,00 kr., kræves for adressesøgning i CPR-Registeret. Beløbet indgår i opgørelsen af andre omkostninger under påkravets rubrik 4”.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund og problemstilling

Som anført af fogedretten har A som forbruger købt et abonnement hos TDC A/S som erhvervsdrivende, og TDC har i den anledning gjort et krav gældende mod A. Kravet er i fogedretten opgjort til ca. 2.000 kr.

TDC har anmodet en inkassovirksomhed om at inddrive kravet mod A, og inkassovirksomheden har i forbindelse med den udenretlige inddrivelse anmodet Folkeregistret om As adresse, fordi hun har adressebeskyttelse i CPR. Herfor er der betalt et gebyr på 53 kr.

I betalingspåkravet er gebyret særskilt angivet i rubrik 4, der omhandler udenretlige omkostninger, og under sagsfremstillingen i rubrik 5 er det anført, at beløbet angår addressesøgning i CPR.

Fogedretten har i henhold til retsplejelovens § 477, stk. 1, afvist betalingspåkravet med den begrundelse, at gebyret ikke kan opkræves særskilt, men er indeholdt i de udenretlige inddrivelsesomkostninger, jf. § 3, stk. 1, 1. pkt., jf. stk. 2, i inkassobekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2007 om udenretlige inddrivelsesomkostninger med senere ændringer). Landsretten har stadfæstet fogedrettens afgørelse i henhold til grundene, og spørgsmålet under dette kæremål er, om afvisningen er berettiget.

Den principale påstand

TDC's principale påstand går ud på hjemvisning til fogedretten til fornyet behandling, således at TDC tillades at kræve særskilt betaling af udgiften til addressesøgning på 53 kr. – i lighed med kravet om betaling af bl.a. hovedstolen og renter heraf.

Som det fremgår af Højesterets dom af 4. juli 2013 (gengivet i UfR 2013 s. 2941), fastlægger rentelovens § 9 a og § 9 b samt inkassobekendtgørelsen, der er udstedt i medført af rentelovens § 9 a, stk. 4, hvilke inkassoomkostninger en skyldner kan pålægges at betale. Efter inkassobekendtgørelsens § 3, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, kan en kreditor, der har anmodet en anden om at inddrive fordringen på sine vegne, kræve, at skyldneren betaler det dermed forbundne rimelige salærkrav, idet krav på betaling, der rettes mod en forbruger, dog ikke kan overstige de maksimumbeløb, der er fastsat i bilag 1 til bekendtgørelsen. Som det videre fremgår af dommen, må bl.a. udgifter til addressesøgning anses for en del af sædvanligt inkassoarbejde, og udgifterne dertil er derfor indeholdt i inddrivelsesomkostningerne og dermed omfattet af de begrænsninger, der er fastsat i bilag 1 til bekendtgørelsen.

Højesteret finder, at TDC's udgift på 53 kr. til addressesøgning i CPR må anses for en del af sædvanligt inkassoarbejde, således at udgiften er omfattet af de begrænsninger, der følger af

bilag 1 til bekendtgørelsens § 3, stk. 1. Det kan ikke føre til en anden vurdering, at udgiften er nødvendiggjort af, at A har adressebeskyttelse.

TDC kan herefter ikke kræve særskilt betaling af beløbet på 53 kr., og Højesteret giver derfor ikke TDC medhold i den principale påstand.

Den subsidiære påstand

TDC's subsidiære påstand går ud på, at sagen skal hjemvises til fornyet behandling i fogedretten, selv om udgiften på de 53 kr. til addressesøgning ikke kan kræves betalt særskilt. Fogedretten kan efter TDC's opfattelse tage højde herfor ved at fratække 53 kr. i de indenretlige omkostninger (rekvirentens salær), der fastsættes som led i gennemførelsen af betalingspåkravet, jf. retsplejelovens § 477 c, stk. 4.

TDC har angivet udgiften på 53 kr. i betalingspåkravet og i sagsfremstillingen anført, at der er tale om et gebyr for addressesøgning. Betalingspåkravet skal – i overensstemmelse med TDC's hovedsynspunkt – forstås således, at TDC kræver betaling af beløbet på 53 kr. særskilt, således at beløbet ikke skal fratækkes i de indenretlige omkostninger. Som nævnt foran kan der ikke gives TDC medhold heri.

Under disse omstændigheder finder Højesteret, at det, som TDC har anført til støtte for sin subsidiære påstand, ikke kan anses for begrundet i sagsfremstillingen, og at det derfor var med rette, at fogedretten afviste sagen, jf. retsplejelovens § 477 c, stk. 1.

Højesteret giver herefter heller ikke TDC medhold i den subsidiære påstand.

Konklusion

Højesteret stadfæster herefter landsrettens kendelse.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale kæremålsomkostninger til den anden part.